

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Ing. Jaroslavu Horynovi, nar. 2. 8. 1924,

za aktivní působení v rámci tzv. „Stočesovy skupiny“, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu v Československu, v letech 1948 - 1949, kterým naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Ing. Jaroslav Horyna, nar. 2. 8. 1924, byl v září roku 1949 obžalován ze spáchání zločinu velezrady a rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1949, sp. zn. Or I 1189/49, v procesu s „Ladislavem Stočesem a spol.“, byl uznán vinným ze spáchání zločinu sdružování proti státu podle § 2 odst. 3 zák. č. 231/1948 Sb. a odsouzen k trestu těžkého žaláře v trvání 4 let. Uvedeným rozsudkem byl rovněž uložen peněžitý trest ve výši 10.000,- Kč, vyslovena konfiskace poloviny majetku Ing. Jaroslava Horyny a ztráta občanských práv občanských na 3 roky. Výkon trestu strávil Ing. Jaroslav Horyna na šachtě ve Vinařicích a v Jáchymově.

Ing. Horyna byl souzen v tzv. „Stočesově procesu“, což byl proces se členy či bývalými členy mládeže Československé strany národně socialistické. Tak jako byla snaha komunistického režimu zdiskreditovat tuto stranu procesem s jejími čelnými představiteli v čele s Dr. Miladou Horákovou, vyvinul komunistický režim i snahu zdiskreditovat tehdejší novou generaci této strany. V procesu bylo odsouzeno 33 osob, mnozí k velmi těžkým trestům. Činnost „Stočesovy skupiny“ spočívala, dle rozsudku a vyšetřovacího spisu, zejména ve zpravodajské činnosti (shromažďování informací) a případné pomoci osobám při přechodu přes hranice se zprostředkováním kontaktů na exilové funkcionáře bývalé Československé strany národně socialistické v zahraničí.

Ing. Jaroslav Horyna vstoupil do Československé strany národně socialistické v červnu 1945, na podzim roku 1946 byl zvolen předsedou mládeže národních socialistů pro okres Praha VIII. Tím se stal automaticky členem výboru Pražského kraje mládeže, kde se seznámil s Ladislavem Stočesem. Ing. Jaroslav Horyna přijal nabídku Ladislava Stočese, hlavního organizátora skupiny, na spolupráci ve skupině v červnu/červenci 1948¹. Mezi Ing. Jaroslavem Horynou a Ladislavem Stočesem docházelo k pravidelným schůzkám konspirativního charakteru, za poslední 3 měsíce před zatčením jednou týdně u kostela Sv. Jakuba v Praze I. K poslední schůzce mezi jmenovanými mělo dojít týden před zatčením. Ing. Jaroslav Horyna si od počátku svých kontaktů s Ladislavem Stočesem musel být/byl

---

¹ Ladislav Stočes mu říkal, že ilegálně pracuje a žádal jej o spolupráci. Později se zmínil o organizační struktuře skupiny. Jednalo se o vybudování 4 skupin. Dle písemného rozdělení (které dostal od Stočese a které dle své výpovědi zničil) měl Ing. Horyna najít 4 spolupracovníky (tzv. „Tomáše“), kteří si každý najdou 3 „Oldřichy“, a každý „Oldřich“ 4 Filipy. Kromě toho měl být spojku mezi tzv. „šestnáckou“ (skupina pod Ing. Horynou) a Ladislavem Stočesem. Členové šestnáctek se měli scházet. Vedoucí skupin měli krycí jméno.

vědom, že se jedná o činnost ilegální a „zverboval“ v rámci této ilegální skupiny nejméně 4 osoby. Označení Ing. Jaroslava Horyny v rámci této skupiny bylo „8 D 1“.

S ohledem na uvedené má Etická komise za prokázané, že činnost Ing. Jaroslava Horyny, popsaná v jeho žádosti o udělení osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu a popsaná rovněž v rozsudku Státního soudu v Praze, sp. zn. Or I 1189/49, ze dne 21. 10. 1949, kterým byl Ing. Jaroslav Horyna odsouzen pro zločin sdružování proti státu k trestu těžkého žaláře v trvání 4 let a ke konfiskaci poloviny majetku, naplňuje formu odboje odporu proti komunismu dle ust. § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb. v návaznosti na ustanovení § 2 písm. b) zákona č. 262/2011 Sb., neboť se jedná o aktivní působení v organizaci nebo skupině, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu způsoby uvedenými v tomto ustanovení, s cílem odstranit, výrazně oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu a obnovit svobodu a demokracii. Etická komise odmítá přičítat Ing. Jaroslavovi Horynovi k tíži, že členy své tehdejší skupiny neprozradil.

Etická komise se neztotožňuje s názorem ministerstva, že skutečnost, že skupina „Stočes a spol.“ byla záhy po svém vzniku infiltrována StB, lze vzít k tíži Ing. Jaroslava Horyny, jak učinilo ministerstvo v odůvodnění svého rozhodnutí. Etická komise má za to, že tato skutečnost sama o sobě nemůže mít vliv na subjektivní snahy a postoje jednotlivých členů skupiny, kteří činnost v rámci skupiny vyvíjeli v dobré víře, že bojují proti komunistickému zřízení, jak tomu bylo i v případě Ing. Jaroslava Horyny.

Etická komise by chtěla závěrem ocenit velmi statečné a příkladné postoje Ing. Jaroslava Horyny v průběhu jeho vyšetřování StB, výkonu trestu odnětí svobody i po propuštění z výkonu trestu, zejména skutečnost, že jména svých spolupracovníků orgánům StB nevyzradil a po celou dobu trvání komunistického režimu zachoval věrnost ideálům, pro které byl vězněn.